

JAR – POTCHEFSTROOM září – prosinec 2006

Důležité informace :

- ceny : přibližně jak v ČR, levnější je ovoce, drogerie, dražší jsou mléčné výrobky
- komunikace s domovem: levný internet na univerzitě, volání přes skype v internetové kavárně za ceny podobné jako v ČR.
- volný čas: plavecký bazén v kampusu, koncerty na konzervatoři, možnost zájmových kroužků (– my chodily na lekce hraní na africké bubinky), international office pořádá pro zahraniční studenty výlety, studenti si sami organizují grilování, srazy, ...
- doprava – po městě jediné kola nebo vlastní auto, mezi městy autobus – osvědčily se nám společnosti Translux a Greyhound. Nepoužívat černošský taxík (auta mají většinou kradená a řidiči ani nemají řidičský průkaz)

Co nezapomenout:

- vyplatí se vám platební karta (výběr z bankomatu je bezproblémový, platit kartou se dá téměř všude)
- spacák (večery v zimním období - jsou chladné a v domech nemají topení)
- oblíbenou knížku nebo jinou zábavu na dlouhé večery v prvních dnech
- pastelky, fixky, barvy, pexesa, malé hračky,.... pro děti ve školce v chudinské čtvrti

Typy pro život v JARu :

- na tržišti se nebojte smlouvat, za dobrou cenu se dají sehnat krásné suvenýry
- ochutnejte tradiční sladkou africkou pochoutku „melkart“ , sušené maso „biltong“ a vyzkoušejte grilování „braai“
- v Potchefstroomu je večer nejvíce živo na Tom street – zde jsou soustředěny všechny bary, restaurace a kluby.
- kousek za městem Potchefstroom je přehrada s provozovnou vodních sportů, vstup je placený (pokud budete smlouvat, tak je zadarmo)

Výlety : River Blyde canyon – třetí největší kaňon na světě

Krugerův park - safari

Pretoria a okolí – jedno z hlavních měst

Durban – kosmopolitní přístav s mnoha plážemi

Naše praxe byla rozdělena do 4 organizací, každý den v týdnu jsme pracovaly v jedné, pátky jsme měly volné.

V pondělí jsme pracovaly ve škole pro mentálně a tělesně handicapované děti v ES LE GRANGE SCHOOL, kde jsme pomáhaly učitelkám během výuky, účastnily jsme se terapií, přednášek, volnočasových aktivit dětí a festivalových dnů na škole. V areálu školy se nacházel hostel, kde děti během týdne bydlely, bazén pro akvaterapii, tělocvična, hudební sál, dílny pro starší, hřiště a velká jídelna. Všude jsme děti doprovázely a pomáhaly jim při všech jejich činnostech. Děti zde byly ze všech sociálních vrstev, různého náboženství a rasy. Účastnily jsme se školních porad a přednášek pro učitelky.

V úterý nás sociální pracovnice Potchefstroom Hospice vozila do školky v chudinské čtvrti Promosa. Tato školka patří pod hospic, takže většina dětí byla infikována virem HIV. Naše práce ze začátku spočívala v individuální práci s dětmi, a péče o ty nejmenší (například pomoc při jídle). Doprovázely jsme sociální pracovníci při výjezdech do terénu, do rodin v chudinských čtvrtích, zajely jsme se podívat na úřad, kde si ti nejchudší chodí pro dávky. Také jsme byly v nemocnici navštívit některé nemocné děti ze školky. Vypracovaly jsme případovou studii HIV+ holčičky, která je z problémové rodiny. Několikrát jsme jely se zdravotní sestrou, která provádí tzv. „spiritual care“ – duchovní útěcha těžce nemocným. Někdy s ní jezdí i kněz. Rozváželi jsme výživnou kaši, chléb a ovoce do chudých rodin pacientů v townshipech, pokud něco zbylo, zajeli jsme do školy, kde se strhla bitka „jen“ o citrony. S Anadine, která nás měla na starosti, jsme se účastnily přednášky o HIV/AIDS a půjčila nám mnoho materiálů k této problematice a také k „self-awareness training“ – kurz sebepoznání.

Ve středu jsme dojžděly do Child welfare - neziskové organizace chránící práva dětí. Náplň práce v této organizaci se často měnila, několikrát jsme dělaly administrativní činnost – třídění a vypisování formulářů. V prvním měsíci jsme se připravovaly na městský festival Aardklop, pomáhaly sme tvořit sádrové figurky, které se pak na festivalu prodávaly, aby organizace získala peníze. Většinou jsme jezdily se sociální pracovníci po townshipech do problémových rodin – alkohol, drogy, zneužívání dětí. Připravily jsme diskuzi pro děti v chudé škole o HIV/AIDS a jednou jsme se zúčastnily soudního procesu o adopci.

Čtvrteční praxi se nám podařilo uskutečnit až od poloviny našeho pobytu, kvůli nepřítomnosti hlavní koordinátorky. Práce byla u organizace Childline (podpora dětských zařízení, linka pomoci). Jezdily jsme do velice chudé školky v jednom z townshipů. Doprava byla často komplikovaná, protože jsme neměly k dispozici vlastní auto, musely jsme použít místní dopravu – černošský taxík. Ve školce kromě židliček a stolků nebylo nic, byly jsme ale připraveny z domova a dovezly jsme psací potřeby, barvičky pastelky, pexesa,.... Papír jsme dostaly od jiných organizací kam jsme chodily na praxi. Hygienické podmínky ve školce byly tragické, jeden vodovodní kohoutek, kterým napouštěli vodu do lavoru a jedním společným hrnkem pily všechny děti. Záchody byly kýble postavené vedle plechové chýše, učitelka je po přestávce vylévala do žumpy. Ve školce byly 3 učitelky (velmi často pouze jedna, milá paní, nestudovaná ale absolvovala kurzy, byla zřejmě z těch tří jediná) a počet dětí se pohyboval od 40-90. Děti jsme učily různé říkanky a jednoduché hry. Při poslední návštěvě (před Vánoci) jsme jim rozdaly malé hračky, které jsme si nechaly poslat z České republiky.

Dr. Adrie nám zajistila exkurzi do provinční nemocnice (pro chudé), kde jsme strávily den se sociální pracovníci a poradkyní. Jiný den jsme jely se studenty z Adriiny třídy do psychiatrické léčebny Witrand. Zprostředkovala nám také prezentaci České republiky a Jihočeské univerzity pro studenty, s projekcí na plátno. Studentky, s kterými jsme se seznámily, nás vzaly na jedno odpoledne do domova důchodců a na jeden den do dětského domova na farmě.

Zde je na nás kontakt, rády vám o stáži v JARu popovídáme osobně.

Lucka : lucie.k.@email.cz

Jana: voldrichova.jana@seznam.cz

Klára : klara.cvejnova@seznam.cz

